

manželů musí být upevňování jejich manželského svazku a ne pouze prožívaná rozkoš.

4) Manželé by neměli dělat nic z toho, co normálně vede k vrcholnému tělesnému vzrušení a úplnému genitálnímu spojení. V takovém případě se vzájemné dráždění klitorisu nebo penisu rovná masturbaci.

5) Vzájemné laskání a líbání prsou a hrudi závisí na citlivosti a temperamentu jednotlivce. Pro některé manželské páry může být příliš dráždivé a musí být omezeno jen na bezprostřední předeheru; pro jiné manžele při něm zřejmě k nadměrnému vydráždění nedochází. Způsob a délka líbání může mít také různé následky. Někteří manželé mohou po určité dobu zvládat líbání otevřenými ústy; jiní je shledávají nadměrně dráždivým a vhodným jen jako součást bezprostřední přede hry.

Tento text nemá povzbuzovat praxi zkoušení „kam až můžeme zajít“. Vznikl jako odpověď na opakující se dotazy. Úsilí o vystupňování rozkoše má svá nebezpečí, zejména stane-li se z něj zvyk. Určitý stupeň askeze může přinést dokonce i v manželství skutečný duchovní užitek. Přílišný důraz na erotickou stránku během plodného období může navíc odvádět od rozvoje negenitálního manželského dvoření, které je tak potřebné pro budování a obohacování dobrého manželského vztahu.

Na druhé straně se někteří manželé potřebují naučit, že není nutné, aby v období abstinence udržovali odstup jako bratr a sestra, a že to pro ně může být dokonce škodlivé. Každý z manželů má být vstřícný k potřebě tělesného doteku na straně druhého, a přitom si musí uvědomovat, že touha po objetí ještě nemusí být pozváním k pohlavnímu styku.

Mohl bych také dodat, že znám lidi, kteří vyzkoušeli oba způsoby – na jedné straně jít až na samou hranici a na druhé nanejvýš objetí a polibek v kuchyni, a to druhé shledali pro svůj manželský vztah lepším. Jiní možná zjistí, že zvládají do určité míry objímání a líbání na pohovce, ale ne v posteli.

Každý z manželů musí mít na paměti, že manželská čistota je ctnost, kterou je potřeba rozvíjet jako dobrý návyk řídící jeho chování.

Manželé, kteří mají neobvyklé potíže s abstinencí během plodného období, by měli přezkoumat své důvody pro předcházení těhotenství. Jsou opravdu dostatečně vážné? Možná je Bůh volá k tomu, aby přijali další dítě.

Pokud jsou opravdu přesvědčeni o vážnosti svých důvodů k předcházení těhotenství a přesto mají velké potíže s čistotou a abstinencí, potřebují více využívat Bohem poskytované duchovní prostředky – čtení jeho slova, časté přijímání svátostí eucharistie a smíření, denní modlitbu, otevřenou vzájemnou diskusi a smysl pro humor. „Moje milost ti postačí“ (2 Kor 12,9). Oba manželé také musí usilovat o to, aby se ten druhý cítil milován a přijímán, i když právě nezažívá sexuální vzrušení.

Rozvoj manželského dvoření je předmětem letáku *Tvořivá zdrženlivost* (LPP, 1992), jehož autory jsou Oscar a Susan Staudtovi, učitelský pár Ligy pár páru. Zabývá se duchovním přístupem k periodické zdrženlivosti.

Text letáku *Manželská sexualita* byl recenzován a schválen morálními teology, kněžími i laiky. Za český překlad zodpovídají David a Michaela Prentisovi.

Vychází s církevním schválením.

vydala

Liga pár páru v České republice

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

© 1989 The Couple to Couple League International, Inc.,

© českého překladu 2002 Liga pár páru v České republice.

MANŽELSKÁ SEXUALITA

– MRAVNÍ ASPEKTY

John F. Kippley

Účelem tohoto textu je poskytnout odpovědi na otázky týkající se různých forem sexuálního chování v manželství. Takové otázky obvykle kladou manželé praktikující přirozené plánování rodičovství a týkají se sexuálního chování v době abstinence od pohlavního styku. Následující normy vyjadřují buď učení katolické Církve anebo shodná stanoviska katolických morálních teologů, kteří jsou v jednotě s Církví. Tento stručný přehled neobsahuje argumentaci ve smyslu analýzy a vyvrácení názorů odpůrců apod. Podává však velmi stručné vysvětlení významu lidské sexuality, které může posloužit jako základ pro zamyšlení nad tím, proč jsou jisté formy chování nepřijatelné.

VÝZNAM SEXUALITY

Bůh má se sexualitou konkrétní plán. Sexuální chování je správné, pokud je ve shodě s tímto Božím plánem; je špatné, když je s tímto plánem v rozporu. Celá biblická tradice ukazuje, že Bůh chce, aby pohlavní styk byl manželským aktem, který je otevřený předávání života nebo mu alespoň není úmyslně uzavřený.

Pohlavní styk má také být hluboce osobním aktem, symbolickým aktem, ve kterém manželé vzájemně obnovují sebedarující lásku, kterou si slíbili při svatbě. S tímto aktem symbolizujícím sebedarování byla z Boží vůle spojena pohlavní rozkoš. Můžeme říci, že má cosi společného s radostí, kterou má Bůh, když vidí, jak o sebe křesťanští manželé každodenně vzájemně pečují v pravé manželské lásce.

Je fyzicky možné, aby manželé dosáhli orgasmu masturbací, buď autostimulací nebo vzájemným drážděním, ale obojí je stejně nemorální. Orgasmus je jedinečný zážitek rozkoše určený Bohem výhradně k tomu, aby doprovázel akt, který symbolicky obnovuje sebedarující

lásku slíbenou při svatbě – úplné genitální spojení manželů, bez zábran početí. Vzájemná masturbace naprosto nesymbolizuje tento závazek sebedarování a přijímání. Učení Církve a zkušenosti manželů žijících v čistotě jasně ukazují, že masturbace redukuje sexuální aktivitu na prázdné úsilí o dosažení rozkoše a sexuálního uvolnění.

Morálně také neexistuje rozdíl mezi používáním antikoncepčních prostředků a antikoncepčním chováním (jako např. masturbace a přerušovaná soulož). Všechny jsou v rozporu jak se symbolickým významem manželského styku (závazek sebedarující lásky), tak s jeho významem předávání života.

UNIVERZÁLNĚ ZAVRŽENÉ ZPŮSOBY CHOVÁNÍ

Používání nepřirozených forem regulace porodnosti je nepřipustné.

To zahrnuje antikoncepční pilulky, nitroděložní tělíška, kondomy, pesary a jakákoliv farmaka, chemické přípravky nebo mechanické pomůcky, které mají zabránit ovulaci anebo pohybu spermií. Farmaka a pomůcky jako jsou antikoncepční pilulky a nitroděložní tělíška představují dodatečné zlo raného potratu, protože mohou způsobit smrt nově počatého dítěte tím, že zabraňují jeho uhnízdění v děloze.

Ostatní formy antikoncepčního chování jsou rovněž nepřipustné.

Sem patří přerušovaná soulož (tj. zakončení pohlavního styku ejakulací mimo pochvu), vzájemná i vlastní masturbace, také necking, petting a každá podobná forma tělesných doteků, které záměrně vedou k orgasmu kteréhokoliv z partnerů bez úplného genitálního spojení. To se naopak netýká zcela přijatelné praxe něžných doteků pohlavních orgánů, kterými pomáhá manžel manželce dosáhnout orgasmu buď před manželovou ejakulací v pochvě nebo po styku, pokud jsou součástí normálního genitálního spojení.

Morální teologové omlouvají náhodnou ejakulaci anebo orgasmus mimo úplné spojení u nezkušených manželů, kteří se ještě nenaučili znát své limity, ale upozorňují, že manželé jsou povinni se učit ze své zkušenosti. Několikrát může jít o legitimní nehodu během procesu učení, opakované zážitky se však těžko dají nazývat „náhodnými“.

Orální a anální pohlavní styk

Orální styk zahrnuje fellatio (orální stimulaci penisu, tj. ústy anebo jazykem) a cunnilingus (orální stimulaci stydkých pysků anebo poštvěvačku, případně pochvy). Při análním styku je zaveden penis do konečníku. Pokud jsou dovršeny orgasmem, jsou univerzálně zavržené.

Skutečnost, že pravověrní katoličtí teologové výslovně nezavrhnou fellatio a cunnilingus jako část přede hry k úplnému genitálnímu styku, však neznamená, že je lze doporučit. Není při nich možno zcela vyloučit předčasný orgasmus a jsou nehygienické. Rozhodně by žádný z manželů neměl být nucen ke způsobu přede hry, který je mu nepřijemný, bez ohledu na to, jak vzrušující se zdá tomu druhému. Manželská sexualita má být důstojně lidská. Nesmí zraňovat druhého.

I když oba souhlasí, je tato praxe sporná. Každý orgán má svou typickou bakteriální floru. Bakterie, které se běžně u zdravého jedince vyskytují v ústech nebo v konečníku, představují pro tkáň pohlavních orgánů vysoké riziko. Orálně-genitálním stykem se může přenášet virus herpes I, i když se neprojevuje akutním onemocněním. Pokud je tento virus přítomen v pochvě během těhotenství, a to i bez vnějších příznaků, může se přenést na dítě během těhotenství nebo při porodu. Orálně-genitálním kontaktem se také mohou přenášet plísňové infekce. Dojde-li před genitálním spojením k análnímu styku, je nebezpečí přenosu bakterií a infekce ještě mnohem větší. Je proto nemožné představit si okolnosti, za kterých by mohl být přípustný.

Nemělo by být ani potřeba uvádět, že by manželé, kteří chtějí žít v čistotě, neměli vůbec číst ani prohlížet pornografické materiály jakéhokoliv druhu, ať už tzv. soft-porno jako je Playboy nebo materiály typu hard-porno, které jsou v současnosti také snadno dostupné. Morálně škodlivé jsou i mnohé z filmů označovaných jako „přístupné od 18 let“.

PŘÍPUSTNÉ ZPŮSOBY CHOVÁNÍ

Na výše uvedeném se shodují katoličtí teologové, kteří přijímají a předávají morální učení katolické Církve o lásce, sexualitě a manželství. Kromě toho jde o způsoby chování, které mají jasné vymezení; tj. jedná se o „buď ... nebo“; například manželé buď používají antikoncepci nebo ji nepoužívají, atd.

Existují však způsoby chování, které se mohou vyskytovat v určitém stupni. Tak vyvstávají otázky v souvislosti s chováním, které je sexuálně vzrušující, během plodného období, když se manželé předtím rozhodli, že by pro ně v této době nebylo prozíravé mít pohlavní styk a případně otěhotnět. Konkrétně, jak je to s morální přípustností líbání a něžných doteků, které nejsou míněny jako bezprostřední přede hra k úplnému genitálnímu spojení? Touto otázkou se zabývají následující odstavce.

1) Manželská čistota během plodného období není totéž jako předmanželská čistota. Manželé se mohou líbat a dotýkat způsobem, který by byl pro snoubence objektivně hříšný, protože pro manžele takové chování předznamenává úplné spojení, které by legitimně mohli mít nyní nebo je odkládají na později. Pokud by vašeň převládla, mohou samozřejmě pokračovat až do úplného genitálního spojení.

2) Aktivita, při níž manželé prožívají sexuální rozkoš do určitého stupně, třeba i úmyslně, jsou přípustné, pokud se nestanou nadměrně dráždivými. Musí je mít pod kontrolou. To znamená, že mají být výrazem manželské lásky a citu, ale nevést k orgasmu nebo k tak nadměrnému sexuálnímu napětí jednoho nebo obou manželů, že by je svádělo k masturbaci.

3) Manželé musí mít pro takové chování dobrý důvod, protože se jedná o aktivitu, která s sebou nese možnost nechtěného orgasmu. Takové důvody mohou zahrnovat potřebu tělesného kontaktu, potřebu být oceňován(a) a dokonce i otupení ostří sexuálního napětí. V každém případě prvotní úmysl